

Arrest

nr. 141 948 van 26 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 19 september 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 september 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. BOURRY verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 5 november 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 10 september 2013 de beslissing waarbij de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard en dit omdat de in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bedoelde buitengewone omstandigheden niet zijn aangetoond. Deze beslissing, die verzoekers op 11 september 2013 ter kennis wordt gebracht, is de in casu bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat een minderjarige als handelingsonbekwaam wordt beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat deze vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen infans meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu stelt de Raad vast dat derde en vierde verzoekers zijn geboren op respectievelijk 4 februari 2001 en 18 juni 2004 en dat zij aldus respectievelijk 12 en 9 jaar oud waren ten tijde van het indienen van huidig verzoekschrift. Gelet op deze jonge leeftijd blijkt niet dat zij beschikken over een voldoende onderscheidingsvermogen om in eigen naam een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen. Zij dienden aldus vertegenwoordigd te worden. Aangezien in het verzoekschrift niet wordt gepreciseerd dat eerste en tweede verzoekers optreden in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordigers van derde en vierde verzoekers dient te worden vastgesteld dat het beroep ingediend door deze laatsten onontvankelijk is.

2.2. De Raad wijst er verder eveneens ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Bij aangetekend schrijven van 16 februari 2015 deelt verweerder aan de Raad mee dat verzoekers op 3 november 2014, met de hulp van de Internationale Organisatie voor Migratie, vrijwillig zijn teruggekeerd naar hun land van herkomst, Macedonië. Ter terechtzitting gewezen op dit schrijven betwisten verzoekers dit gegeven niet. Zij geven ook niet aan reeds te zijn teruggekeerd naar België. Aldus blijkt niet dat verzoekers thans nog op het Belgische grondgebied verblijven.

De Raad wijst erop dat artikel 9bis van de Vreemdelingenwet voorziet in een procedure die toelaat om, wanneer er zich buitengewone omstandigheden voordoen en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, een verblijfsmachtiging in België af te geven. Nu verzoekers zich niet langer op het Belgische grondgebied bevinden, gelet op hun vrijwillige terugkeer naar het land van herkomst, is de afgifte van een verblijfsmachtiging aan verzoekers in België niet meer mogelijk. Er blijkt aldus geenszins welk nuttig voordeel een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing verzoekers nog kan opleveren. De Raad merkt in dit verband ook op dat niet blijkt dat, gelet op hun vrijwillige terugkeer, de ontvankelijkheid van de in België op grond van artikel 9bis van de

Vreemdelingenwet ingediende verblijfsaanvraag door verweerder nog kan worden vastgesteld. Verzoekers dienen zich voor een beoogd verblijf in België van meer dan drie maanden te wenden tot de bevoegde diplomatieke of consulaire post in het buitenland om de benodigde verblijfsdocumenten te verwerven. Gelet op hetgeen voorafgaat, blijkt niet dat verzoekers nog een actueel belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731). Verzoekers weerleggen deze vaststellingen ter terechtzitting niet en stellen zich, wat hun actueel belang betreft, te gedragen naar de wijsheid van de voorzitter. Wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, komt het evenwel aan verzoekers toe daarover standpunt in te nemen en het actuele karakter van hun belang aan te tonen (cf. RvS, 18 december 2012, nr. 221.810). De Raad stelt vast dat verzoekers in gebreke blijven om, gelet op hun tussengekomen vrijwillige terugkeer naar hun land van herkomst, aan te tonen dat zij nog een actueel belang hebben bij het aanvechten van de bestreden beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring is derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Aangezien het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is, is er grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS